

**Hermanni Trebelij Notiani
Poetae Laureati humanio**

res literas in celeberr. & florētiss.

Achademia Frācophorden

si ad Oderam profitētis

Epigrāmaton &

carminū Li

ber Pri

mus.

IVVENTVTI.

Francphordum pete Marchiæ: iuuentus
Huc mox vt venies tuum videbīs
Lauro Trebelium sacra decorum:
Qui Vates legīt: & facit Poetas.

HOMO HOMINI LVPVS.

VALERIANVS SIPHRIDVS SVLTZ
VELTENSIS. LECTORI.

Quisq; amat latias: Phœbi quoq; dona: ^{nas} Camœ
Et colit Aoniū munera grata chori.
Hic legat Hermāni moneo noua carmīa Vatis:
Scripserat imparibus quę bonū ille modis.

IDEM AD EVNDEM.

Perlege Trebelij moneo noua carmīa Vatis:
Hęc quia Pym pleis sunt saturata cibis.

ANDREAS WANOVIUS CVSLI
NENSIS: LECTORI.

Sī tibi sunt cordi Musarum cantica: sī te
Delectat modulīs Phœbus Apollo suis.
Et modo sī plaudes cum quisq; Teutonīs orbe
Pierio cantat verba latīna sono.
Ingeniosa legas Notiani carmīa Vatis:
Et cernes latijs carmīa digna viris.

REVERENDISS. IN CHRISTO PA
tri & dño: dño Theodoro de Bulou Lubusiāę ec
clesię Pręsulī & Antistiti dignissio Hermānus
Trebelius Notianus Poeta Laureatus. S.P.D.

On nihil: si aliquando secretiore edium
mearum adyto inter mansuetiores Mu
sas otior: Reuerēdissime Pater Theodo
re gaudere soleo: ad ea me studia a pręceptorib;
bus de literis lřatis bene meritīs teneris adhuc
per ductum annis: quę vno oīm ore: a prisca illa
vetustate in qua omnes bonę artes floruerunt:
in deorum tutela sint cōstituta & musarum gre
mio collocata: cum q; sectatores dijs chari: dijsq;
geniti: a scriptoribus omnibus: doctis dico & nō
balbutientibus: vnānima prędicatiōe existimen
tur: quid? quod aliquātulum maius erit: dearum
etiam frui commertio & illarū coetibus misceri:
cuius opinioni Mar. Tull. & Platonē verī amī
cissimum (vt poetæ taceā) testes habebis. Quę
causa Calliopen Musarum max. Orpheo matrē
dedit: Apollinem lino patrem: quod & Vergi
lius noster tetigit scribens. Orpheī Calliopea:
Lino formosus Apollo. Adde q; ab omnibus po
etā diuinus creditur: & dignus qui sacrū caput
sacra arbore pręcigat: tantūq; a morte alienus: vt
quos velit immortales secum & æternos faciat:
quicq; solus: cum cęterarum rerum studia: doctri

na & arte cōstent: non volūtate & studio sed nature beneficio nascatur. Propter quē omnia: Poetas ipsos a maioribus nostris: & non tātum ab hominibus & Regibus: sed a dijs quoq; maximis honoribus cumulatōs legim⁹; Alexander enim magnus scrīnium vngentorum Regis Persarum: gemmis ac margaritis auroq; p̄ciosum librorū Homeri custodiē dedit: cuius quidem homeri ita studiosus fuit vt eum vna cū gladio dormiēns sub ceruicali semper tenuerit. Lacedemonij Thebas comburētes a Pindari domo incendiū auerterunt: & Alexander postea cum Thebas raperet familiē Pindari parci iussit. Sed audi queso: quantū deus Apollo Archilochum Poetā fecit: is cū Archilochi interfector templū intrare vellet: eum his verbis deus prohibuit, Musarū ministrum interfecisti: exi templo. Hic Vergilij & Horatij honores tanq̄ omnibus cognitos transeo. Pręterea ista cogitantem q̄ magni & clari olim viri poetices studiosi & poetę fuerint: in mētem venit: qualis erat ille: cui ob res gestas magno est cognomē inditum quem paulo ante Homeri studiosissimum fuisse demonstrauimus qualis & Iulius ille Romani fundator imperij & Augnstus qui nescio an carmine vel soluto dicendi genere plus excelluit adeo illius: quę sep̄ a Plynio citātur scripta delectāt: sed nē terrenos semper & seculares loquamur

Christianos etiā & Iobregos videamus. O poetica diuina. ars artium: sciētiarum regina & imperatrix: quis non hodie verissime dicere potest? Nil intentatum nostri liquere poetę: Omne genus rerum docti cecinere Poetę. quid ab Regio Poeta Dauide p̄termissum quod ad diuinas laudes facere videbatur? quis (nisi cecū is in sacuario domini sit animal) cornigerum patrē Moysen poetam fuisse negabit? quis te o Iob patientissime? quis item te Hieremia pater? an vos o Hieronime: Ambrosi: Augustine p̄res sanctissimi taceam? quorum scriptis tanq̄ firmissimis columnis nostra sustētatur religio: sed vis iā Christianos aliquos cōmemorē: quorum relligiosa volumina poeticam illustrarūt: habes vatē Baptistā Iuencum: Sedulium: Alcimū: Aratorē: Prudentiū neotericos mltos: q̄ oēs meo iudicio pueris & adolefcētib⁹ nr̄is i primis imitādi essēt: exēplūq; poti⁹ ab edera sumēdū quę semp in altū serpit q̄ a talpa quę oculis capta nunq̄ a terra altius assurgit: cui⁹ bestię naturā si veteres quoq; vt hec etas viuēdo effinxissēt: vbi tot hymni? vbi iam tot carmina essēt poetarū quę i offitijs diuinis decātari solēt? Sed quorsū hec de dignitate & maiestate poetices tā lōga a nobis narratōe sūt p̄scripta? illuc sanctissime p̄: vt innatā quorūdā puerorū maledicentiā damnādā esse cēseas: q̄ vt i simplici rusticitate oīa scire videant: cū eorū esset officiū euāgelia

& Pauli dogmata enarrare: graui in Poetas vtun-
tur censura & tyrānide: nūc malos christiāos nūc
p̄dromos. i. p̄cursores Antichristi vocitādo. Ego
dum anno sup̄iore i p̄ria solus poeta esse a tribus
Zoilis astutis & subdolis multa sū p̄pessus mala:
quos si aliqñ Musas & mineruam nostrā punge-
re & hasta inuadere videbīs equo id aīo p̄mittas
rogo: q̄s. n. innocuus & pius Agrestes illos con-
uitiatores a musis & gratijs lōge alienos sacrisq̄
literarum explosos: inultus perferre poterit: & si
christus dicat mihi vindictam vt ego retribuam
sūt illi latrātes canes (vt diuus ait Hieronimus)
qui aduersum me rabido ore deseuiunt & circū-
eunt ciuitatem atq̄ in eo se doctos arbitrantur
si alijs detrahant: contemnerem & nihiliduce-
rem sane morsus canū istorum nisi Poeta essem
Christianis parētibus natus & vexillū crucis in
frōte gestarē. iam superi dent sanam in sano cor-
pore mentem & videbūt olim cuius dei Trebeli-
us sit p̄cursor: sed reliquamus modo loquaces
infātulos illos: qui ignorātiā collo pestem ha-
bent: & quoz vita mors est cœca: qui ne nigrum
quidē ab albo discernūt: & leta iucūdaq̄ loqua-
mur. Ego te Pr̄sul & Antistes s̄ctiss. & doctiss.
ex omnibus elegi cui has Apinas & trīcas meas
dedicārē: te iquā q̄ eloquētiā: doctrīna & vitē mō-
rib9 ad priscos illos Christiāe religiōis Pontifi-
ces Ambrosiū & Augustinū propi9 accedis: cui9

exēplo oēs sacri castiss. agūt vitā & ea que ī terris
st̄lte mirant̄ hoies spernētes: summo studio di-
uinas āplexātur l̄ras. Tu igit̄ hēc qualiācūq̄ sūt
eo quo a me donant̄ accipe aīo: cūq̄ p̄ otīū dā le-
gas p̄cor: q̄ si ī hijs minime. Homer⁹ aut Vergili-
us tī videbor: at nō oīno expers carmīs & amuso-
. i. sine musis a te iudicabor. Vale p̄sidiū & dulce
dec9 meū Fr̄acophordi Oderē VII Calēdas Aprī-
lis Natalj nostro. Anno Christiano. M. D. IX.
HERMANNI TREBELII NOTIANI
Poetę & Vatis Laureati Ad Reuerendiss. in
Christo patrē & dñm: Dominū Theodorum
de Bulou Ep̄iscopum Lubusianum Epigrāma-
ton & carminum Liber Primus.

THEODORO PRAESVLI.

Acratissime Pr̄sul & sacerdos
Qui cellas regis & tenes Lubusi
Arces: hic vbi piscifer Sueuus
Puro flumine Marchiam pererrat:
Quem nunc Trebelius tibi libellum
Donat: non rigido legas precamur
Vultu: sed placidus mihi & benignus
Adsis: & foueas tuum Poetam.
Tu si carminibus meis fauebis:
Mox ipse ingenio satis valebo.

EIDEM.

Cur mea scripta tibi Pr̄sul Theodore dicaui?
Es quia Pierij port9 & aura chori.

EIDEM

Aedes palladias: maxime Præfulum:
 Atq; vrbis Genium vidimus vndiq;
 Nil est Trebelio quod modo displicet:
 Quicquid quesieris. comprobat omnia:
 Nunq; carminibus vel numeris canam:
 Nobis q̄ placeant splendida moenia:
 Quæ Francphordiacus possidet ac regit
 Consul: quæq; rigat vitifer Odera.
 Hæc vrbs Italicis: Teutonicis quoq;
 Olim Gymnasijs cedere nesciet:
 Gallorūq; scholas vincet in omnibus.
 Hic omnes superi conueniunt Dei.
 Cum nata hic habitat Iuppiter optimus:
 Non deest Callioꝝ e prima sui chori:
 Et sanctum clarij numen Apollinis.
 Hic crines hedera Nyctilius sacra
 Cinctus: Pierijs pocula vatibus
 Donat: monticolę nec sua munera
 Fauni ferre negant: pennigeras dabunt
 Si poscis volucres: pomaq; mitia.
 Hic cum Triptolemo læta Ceres fauet.
 Hic est cum superis Semideum chorus.
 Quare haud immerito coelicolū domum
 Hanc urbem facili carmine dixero.
 Sed lentus iuuenum candida pectora
 In Musas referam: pergite pergite
 Nymphę Pierides: dicite dicite:

Sic optant pueri: sic dociles petunt
 A vobis iuuenes: nū modo fauerit
 Antistes: Rhodij signa cadent dei:
 Nec post hæc iuuenes vel pueri canent
 Arguta cythara Delphica carmina.
 Viuet sola suis Pallas in edibus:
 Non phœbo & latijs nota fororibus.
 Nunc turbę memores ite poetice:
 Vatum causa agitur: nec male Vatribus
 Optat: cui timide carmina dicitis:
 Hic summum specimen Pegasei gregis:
 Hic est Palladijs prima salus viris:
 Illi suppliciter dicite virgines
 Ruris castalij: ne sacra numina
 Grynei nemoris sedibus arceat
 Aut pellat Patrijs: sed pueros iuuet
 Qui iam Trebelio docta canunt duce
 Neruo composito carmina Musulis.
 Et vates laceros & refugas deas
 Defendat facilis: sitq; pius sacri
 Antistes pecoris Trebelium quoq;
 Prę cunctis foueat: nec sinat impium
 Turbas laurigeras perdere Zoilum.
 Post hæc Nestoreas dicite Præfuli
 Messes: atq; decem prospera secula.

EIDEM.

Liquimus Iſiacę frondosa cacumina syluę:
 Et fugi patrijs concaua saxa iugis.

Non q̄ eram syluas & florea prata per osus:
Vel q̄ erat nobis aura paterna grauis.
Ipse nemus cupio: syluis mea Musa resurgit:
Estq; mihi patria charius: vrbe: nihil.
Non hæc Pierium poterāt loca ferre Poetam:
Illic qui Vates contaminarat erat.
Non erat hic aliquis placide qui carmina Musæ
Aut legeret nūeros Delphice phoebe tuos.
Impia crudelis paciebar spicula vulgi:
Seuior ante omnes rustica turba fuit.
Ipseq; Dux pacis q̄ vati tempora Lauro
Cinxerat: indoctis inuidiosus erat.
Laurea dicebant Princeps dat ferta Poetis:
Cū melius profugos pelleret vrbe procul.
O miser: coecus sic damnat rusticus artes:
Latrat ad ignotos sic canis ipse viros.
Non me non nostros potuistis ferre labores:
Murmura solus eram: fabula solus eram.
Si quis erat qui me vel numina nostra iuuaret:
Innocuus mecum vulnera mille tulit.
Vno quot morsus noster Prudentius anno
Sensit: q̄ Vati verus amicus erat.
Pressus eram syluis multo latrone viator:
Atq; inter rapidos flebilis agna lupos.
Viuite nunc soli: longas accessimus oras:
Iam procul a vestro rure poeta manet.
Viuite iam multo maior mihi gloria surgit.
Et maius nostrum credite nomen erit.

Viuite: cūq; rudes vobis mors finiet annos:
Non vnum maneant nomina vestra diem.
Tu modo Sancte Pater (si te delectat Apollo)
Grata coronati carmina vatis habe.
A trifido viridem defende fulmine Laurum:
Et cadat a telis impia turba tuis.
Te duce Parnasum scandat cirrata iuuentus:
Fiat & Aonijs Marchia plena viris.
Sic mihi Numē eris sic Bacchus sicq; Minerva
Sicq; Pharetratus auricomusq; deus.
Sic mihi Pan: Satyri: Fauni: driadesq; puellæ.
Sic mihi Thespiades Pieridesq; nouem.
Iudice te nullos fugiam nullosq; timebo:
Non ego latrantes non rabidosq; canes.
Te pluris faciam: q̄ raucas mille cicadas:
Tercentum ranas: milia quinq; lupum.
Tu plus q̄ innumeris Mori: qui præter inanes
Garritus nunq̄ quid didicere boni.
Doctiloquos rabido qui damnāt ore Poetas:
Et semper vanos morologosq; vocant.
Omni Gryneas qui foedant crimine Musas:
Nec dignas vlla dexteritate putant.
Quales (proh superi) nutrit mea pria: quales
Experta est multis nostra Thalia locis.
Forsitan ista tuum velles non dicere Vatem:
Et nil in patriam me recitare mali.
Patria nil in me peccauit: sed rudis Ofor
Cui nomen vatis nomen inane fuit.

Leniter ergo feras commoti carmina Vatis:
Qui queritur Iesus nil facit ille mali.
Et modo Nefas sis portus & aura Camoenæ:
Non meruit vatis vena perire tui.
Hæc tibi pro meritis Pylam donare senectam
Et veras laudes: post tua fata: potest.
Te propter gelidi quæsiuimus arua Bootæ:
Præsidio possem tutus ut esse tuo.
Tanta igitur ne spes Notianum fallat amantem:
Aspires votis Præsul amande meis.

AD EVNDEM.

Si cui pieris debentur præmia fame:
Et si quis longo nomine dignus erit.
Non erit in toto quisque te dignior orbe:
(Hoc tantum credat rustica turba mihi.)
Solutus enim veteres æternis laudibus equas:
Esque sacerdotum Pontificumque decus.
Et modo si caperet constans sua præmia virtus:
Iure caput summum totius orbis eras.
Iuppiter o: qui res hominumque deumque gubernas
Tantum animi nostris mittis ab arce tua:
Numinis & tantum Germanas mittis in oras:
Oras quas clamat terra latina rudes.
Ut sint qui tendant sacra per vestigia patrum:
Et referant præfatos dexteritate viros.
Quique nihil fugiant magnæ virtutis amore:
Non modo: si coram fata suprema vident.

Vive bonis ausibus Præsul diuine nec vnquam
Tam sanctum pergant ledere fata caput.
Tu bonus es pastor pecori: tu puigil Argus:
Te duce Tenariū non timet agna lupum.
Securique manent Christo per ouilia foetus:
Et carpunt saturi pabula læta greges.
Pastores sacri tua per vestigia viuunt:
Et manibus puris sacra deumque colunt.
O ouium felix custos felixque magister:
Cur te non patrem maxima Roma vocat?
Hic ego virginem referam quid numina metis?
Que nil pollutum sordidumque voluit
Tu Cyprige flamas & stulta Cupidinis arma
Rides: nil tecum foemina spurca potest.
Non te blanda mouet pastorum cura: Neque:
Non quæ alios vrit te Galathea premit:
Hinc fugis insang tristic Amarillidis iras:
Lætæque tranquillæ tempora Præsul agis.
Integer & castus pura stas veste sacerdos:
Cum fers ad superos mystica liba deos.
Forsitan hæc iterum Liuior peruersæ negabis?
Turba nec hoc credes luxuriosa mihi?
Scilicet ergo miser quia te peccasse fateris?
Vel quia tot fallax furta negare nequis?
Si sapias ach: digito mordax cõpescere labellum:
Falsa nequit sanctos ledere fama viros.
Nomen habet Præsul quo nō sublimius alteri
Tam nitidum tribuit candida vita decus.
Non est nec fuerat nec erit quæ dicere posses:
Hunc ego cognoui sustinuique virum.

Hęc est fama viri: sic Francophordia credit:
 Sic quoq; certatim Marchia tota canit.
 Sic canit omnis homo: sic omnes vrbe puellę:
 Sic omnes iuuenes cum seniore canunt.
 Ad te nunc redeo Pręsul: tibi solus in aurem
 Pauca loquar: nostris ne moueare iocis.
 Hęc te fama iuuat. sed dic bis quinq; puellę.
 Quę sunt: in thalamo quę iacuerunt tuos.
 Parce negare precor: multi videre cubantes:
 Dumq; iacent vultu est cognita quęq; suo
 Et ne me vulgi deceptum murmure dicas:
 Parce puellarum vidimus ora decem.
 Hei mihi: tam subito vultus mutare benignos
 Incipis: & rigida me quoq; fronte notas.
 Hei mihi quid lusi: quid fictis vera figuris
 Scripsimus: hei ceca cur iuuat ire via.
 Et petij ferres tenebrose carmina Musę:
 Quo foret ad finem fabula ducta suum.
 Non ego me Paphias dixi vidisse puellas:
 Nec: quę p thalamos furta nephanda petunt.
 Nulla mihi Chione: nulla est mihi visa luparum:
 Quid plura? hic aberat Laïs auara procul.
 Quas vidi: castę fuerant doctęq; puellę:
 Inter & eternas numina prima deas.
 O nimium scelix: o terq; quaterq; beate:
 Quem patrem tantı contigit esse chori.
 Ipse ego nam noui vultus faciemq; dearum:
 Vis referam? & vero nomine quāq; canam:
 Prima fuit Pallas quę nunc sapientia fertur:
 Et liquido magni vertice nata Iouis.

Altior hec Tyrıjs posuit se nympha tapetis:
 Post hanc Thespiades pieridesq; nouem.
 Hic erat Vranieq; Thaliaq; Terpsichoreq;
 Hic Clıo Euterpe Melpomeneq; fuit.
 Hic & amans Erato: multoq; Polymnia cantu:
 Hicq; sui princeps Calliopea chori.
 Hęc tua lacteolis onerabant colla lacertis:
 Atq; dabant nitido gaudia mille toro.
 Grataq; diuine memorabant dogmata legis:
 Et quicquid rari pagina prisca tulit.
 Tam sanctas inter recubans doctasq; sorores:
 Contemnıs querulı garrula verba fori.
 Et varias hominum curas: variosq; labores
 Ridens: tranquille commoda pacis amas.
 Nec tamen vt multi blando terıs otia luxu:
 Vel nihil in longo tempore lentus agıs.
 Nulla tibi sine fruge dies & Apolline transit:
 Nulla cadit qua non linea ducta tibi.
 Non canibus: non ense tumes studioue Dianę:
 Non quę sint nimie querıs auarus opes:
 Aurea perpetuę virtutis pręmia laudas:
 Et quicquid pulchri flaua Minerua docet.
 Hęc propter nostrę celebrant te carmine Musę
 Et maius cunctis numen habere canunt.

AD EVNDEM.

Χειρ Poetarū Βασίλειος & maxime Vatu
 Antistes. Cynthi nobile numen aue:
 Hoc opus: hoc petimus: tenero succurre Poetę:
 Φωκυλιδης ειπερ τευ χε χειρ ελεος

Mox mea cum fuerit sine sollicitudine Musa:
Officio pangam carmina digna tuo:
**CONRADO PRVDENTIO SE-
NATORI ISIACO.**

Quem nostrę potius canent Camęne
Q̃ te qui profugas pius sorores
Et vates lyricos foues iuuasq;
Prudenti tibi tot Thalia nostra
Debet carmina: quot sue Corinne
Lusit versiculos Poeta Naso:
Et quot basia Lesbie Catullus
Impressit cupidus: sueq; dixit
Vates carmina Delie Tibullus:
Nam tu p̃sidiũ decusq; Nostrum:
Et defensor amabilis Minerę:
Qui nullum fugis aut times laborem
Vt fama celebres in vrbe Vates
Surgant: & pueri probata discant.
Dij magni (quis enim Poeta narret?)
Quot me quottidie malis grauatum
Depressumq; minis facis quietum.
Tu solus placidus mihi Senator:
Tu solus Pylades: bonus patronus:
Mecęnas quoq; Pollioq; Cęsar:
Inter tot patrij soli beatos
Te solum (pudet heu) meę Camęne
Tutorem studiij boni fatentur.
Hinc te Zoilus & malignus osor
In fontem lacerat probumq; ridet:
Et dicit iuuenum Poeticorum

Te numen: Clarię ducemq; turbę.
Dicit: sed nihil hinc tibi decoris
Accessisse putat: bonęq; fame:
Magnum si specimen chori noueni
Dicaris: Rodij decusq; cętus.
Tanta est gloria nunc sacre minerę:
Et nunc tantus honor sacris Poetis.
Scriptores celebres piosq; Vates
Nugax: insipiens inersq; vulgus
Ridet: nec studio finit quietos:
Et si quos latij gregis benignos
Tutores videt & pios amicos:
Exclamat: furit: inuidet: laceffit:
Et cum Pierijs viris patronos
Quamuis immeritos: ab vrbe pellit.
Sed nil sordiduli nocere possunt
Morsus ingenij: vagumq; murmur
Gentis barbaricę gregisq; cęci:
Verum iuditium dabunt periti
Artes qui sapiunt magis probatas:
Et quos Semideos beata virtus
Mox post multiplices facit labores.
Hij non diuitijs virum potentem:
Nec quęrunt roseis genis superbum:
Non vestes Tyrio colore tinctas:
Non Croesum cupidum Midamq; auarum:
Sed plus veridicus placet Senator
Qualis Fabritius bonusq; Nerua
Et Consul Fabius Catoq; sanctus:
Quorum tu sequeris beate mores

Virtutemq; simul; fidemq; vincis;
Ergo perpetuo tuę manebunt
Laudes: ergo etiam sacri poetę
Nomen perpetuum tibi canendo
Reddent pro meritis pioq; amore,

C. P. Poetę,

Inter aues: viridis laudatur Psittacus ales:

Namq; potest docilis ~~X~~ valeq; loqui,

Raucifonus stellas oculoſo tergoſe Pauo

Explicat; hinc ſuperę creditur eſſe deę.

Q; ſonat Odryſium; Pandione nata: tyrānum:

Inter habet volucres nomina prima bonas.

Niq; fluāt auro Tagus & pactolus & Hermus:

Illorum cupidos non trahet vnda viros.

Ver breue flore iuuat: maturis fructibus arbor:

Ore ſuo roſeo Vatibus Anna placet,

De te quid dicam: ſacrorum maxime Vatum?

Tu: quia dulce canis: ſaxa mouere potes.

AD AMICOS VT Verno TEM-
PORE LETI VIVANT,

Tempora perpetui celebremus verna ſodales;

Et reſonent Genium carmina blāda deum,

Lęta dies rediit: ſylvarum & amabile tempus:

Ver breue gramineum pingit in orbe ſolū,

Candida purpureum variarunt lilia campum:

Fundit lactęolas terrā benigna roſas,

Nūc coriſi frōdent: viridiſq; eſt Chaonis arbor:

Nunc violę molles per nemus omne nitent.

Vernat humꝰ Zephyro leuiſq; imurmurat aura:

Aptat in Iſmarium: guttura: crimen auis:

Vmbra deeſt viridi ducatur ab arbore frigus:

Prebebit nitidum mollis & herba thorum.

Grata loco veniet ſubductis frondibus vmbra

Et dabit vmbriſeram nubila ſylua domū.

Sub diuo ramisq; iuuat cœnare: Poetas:

Spumantes cyathos atq; bibiſſe nouem.

Silua decet Vates ſacrataq; tegmina Lauri:

Murmura cauſidicus litigioſa colat.

Bacche deus vatium: ſœcundi nectaris author:

Filiolis petimus: Cretica vina: dato.

Adſit Amineus liquor & ſint Leſbia nobis

Pocula: ſint Chio palmitē vina precor.

At vos o ſocij mœrorem ſoluite Baccho:

Tuq; merum larga fūde Leuine manu.

Dij magni q̄ dulce merum: nunc ſemp Iaccho.

Illo vtar: Latias ebibat alter aquas.

Aſpice Crappinus q̄ vaſtam ingurgitat vrnā:

Pocula ſicca iacent: funde Leuine merum.

Funde Leuine merum: pellit cōiuiā dolorem:

Et cyathos haurit terq; quaterq; nouem.

EOBANO HESSO FRANCOBER

GIO NASONI HERFFORDIANO

Schalbus Apollinei cœtus non falſus amator

Pertulit ad noſtras ſcripta diſerta manus:

Vt vidi titulos & quę dant verba ſalutem:

Mox rupi digytis cerea vincla meis.

Atq; animo lęto mihi miſſas explico carthas:

Inſcriptum folijs nobile carmen erat.

Armipotens dixi Phœbeos Heſſia Vates

Procreat: Auſonios & fouet illa viros.

Haudq; fit hoc nihilo vicina est hessia Rheno:
Inde capit mores hessia docta bonos.
Tale tener carmen cecinit vix ipse Tibullus:
Vel qui Peligne gloria gentis erat.
Callimachus non tale dedit: non tale Philetas:
Dedita vel lyricis Sappho puella modis.
Nomina si proprijs demas Eobane Camoenis:
Esse neget nemo posteritatis opus.
Digna canis Phoebo doctisq; legenda Poetis:
Cum tibi vix Clotho bis duo lustra dedit.
Aonios Pëan presenti numine versus.
Hessei vatis plectra sonare facit.
Calliopea tui miratur pollicis ictum
Et tibi Pegasidum cetera turba fauet.
Sic tu cui faciles vatum sunt Dijq; Deeq;
Esse cupis Manni Vatis amore pius.
Vix animo tenerum noras Eobane Poetam:
Vix dederat nomen nuntia fama meum.
At coram nostris cupiebas cernere vultus:
Atq; manum manui iungere cura fuit.
Hec res perpetuo tibi me coniungit amore:
Nec finit ut socij non memor esse queam.
Optabamq; tuis manibus coniungere nostras:
Sic compos voti factus uterq; fui.
Nil petimus nisi amor lōgos q; duret in annos
Se nunc associant pectora nostra tuis.
Viue diu foelix: ex me Schalbumq; saluta:
Illius Elizabeth bella puella valet.
Viue iterum foelix noctes Eobane diesq;
Nec capiti noceat pestilis aura tuo.

CONRADO PRUDENTIO SENA
tori Isiaco ad quē mittit Epigramma Marcia
lis de Tucça vīna vetera cū mustis miscēte.
Non tibi de Tucça Prudenti carmina mitto:
Vīna tua ut sapiant musta vetusq; merum.
Sed quia vitifator nostra sit rarus in vrbe:
Qui non hoc dici crimine Tucça queat.
Plus mihi Cræteo sapiunt tua vīna liquore:
Dulce mel in nostro est caseus ore tuus.
EPITAPHIUM HENRICI SCHALBI.
Henrici reliquū Schalbi hec tenet vīna viator:
Vrbis qui patrię Satrapa clarus erat.
Publica res illi: propria plus: corde sedebat:
Et fuit hic vidui portus & aura tori.
Iusticia Traianus erat: Numa religione:
Tranquille sūmum pacis & vrbe decus.
Non hic contemtor fuerat virtutis & artis:
Sed facilis doctos iuuat ubiq; viros.
Mortua sacro requiescunt ossa sepulchro:
Mens sedet ethereis exhilarata choris.
EPITAPHIUM FILIAE EIVSDEM.
Virginis hoc gelido cōdunt mēbra sepulchro:
Que noua non lesi fama pudoris erat..
Et que si formam laudas heroïdas inter
Et celebres fuerat: cādida nympha: deas.
Si genus exoptas & nomina scire puellę:
Anna fuit Schalbi sanguine nata senis.
DE NUMMO.
Omnia nūmus habet: Rex est q; possidet aurū
Da pretium: Christi proditor alter erit:

AD DISCIPVLVM IOANNEM
TILVM.

Horrida mortifere timeas non spícula pestis:
Nec fuge vulnificę tempora seu necis.
Est vitium nobis lachrimosum querere fatum:
Et virtus summum non timuisse diem.
Non sit gemmarum non auri cæca libido:
Non breue te vexet forma caduca bonum.
Atria Ténarijs pereunt nam fulta columnis:
Sępęq; diuitias fors malefida rapit.
Ardentes Tyrio non durant murice vestes:
Ingenio dempto singula morte cadunt.
Pegalidum cantus sapiat victuraq; Phœbi
Carmina: sit latię maxima cura lyre.
Sint comites docti: clamorū spernitō vulgus:
Siceris Aonij gloriā magna chori.
HECATOSTICHON DE PESTE
Isenachensi Anno Christiano. M. D. VI.
Flebilis argutum sumas Elegeia plectrum:
Et tremulo raucam pollice tange lyram.
Sit facies tristis: sit vestis & apta dolori:
Cum graderis lōgis gressibus adde breues.
Flebile fila sonent: dicat lachrimabile carmen:
Isiaci luctus interitusq; soli.
Imbelles Elegi deplorent Isidis urbem:
Luminibus lachrymas pestis acerba dabit.
Plus solito plorat Memphitica vacca p agros:
Flere iubet coniunx: pestis & ipsa facit.
Aspirare velis Proles Latonia Phœbe:
Cumq; nouę Musis Thyrsifer alme faue.

Signa Cleonęi lampas Phœbea leonís
Occupat: & rapidus Procyon arua premit.
Et mox letiferos iaculatur Syrius ęstus:
Erigones sydus cum Patarę petis:
Incidit legetes lunata falce colonus:
Horrea Durius plenaq; messor habet:
Cum Phlegethontęū serpít per rura venenum:
Et calidos ęstus plumbeus Auster agit:
Ténarij in superos amnes fluxere liquores:
Portitor & verrit nostra fluenta Charon.
Emittunt rabiem Cocytus: Styx: Acheronq;
Omnia Lethęis & vetiantur aquis.
Seminat inq; vias (vt sit via nulla salutis)
Hippomanem atra mors furibunda manu.
Deseruitq; triceps tenebrosū Cerberus. orcū:
Stentoreo & terret rura forumq; sono.
Luxuriare videt sulcis Aconita colonus:
Cernitur & Stygio spuma relicta cane.
Omnia funestus Lerneę sanguis Echidne:
Inficit igniuomí sulphuris ardor olet.
Aerium virus fatali vulnere cunctos
Sternit: & attoniti fœmina virq; cadunt.
Vita fugit diro nullum it sine vulnere tempus:
Quocumq; aspicias flebile funus erit.
Lanificę nulli ducunt sua stamina Parę:
Sed truncant sūmum quem statuere diem.
Tristia dum mater deplorat funera natę:
Vrna breuis natam cum genitrice capit.
Sępę aliquis validus cum Phœbo surgit Heo
Qui sua cum Phœbi lumina condit equis.

Exequias misero non est qui solvere posset:
Urbe sed in media corpora foeda iacent.
Irrita quid referat pagat quot vota sacerdos:
Crediderim surdis auribus esse deos.
Mille per infirmi cornices tecta feruntur:
Diraque funestus carmina bubo canit.
Aere tot volitant infesto gutture corui:
Quot graciles muscas feruida mellis habet:
Iamque parum superest ita diu voluistis ut illi
In cunctos vertant cornea rostra viros.
Inculcant superos & ineluctabile seculum:
Sunt lachrymae gemitus luctus & urbe frequens
Vidimus errantes animas sub nocte silenti
Vidimus & Stygias sepe volare faces.
Non dat vlla quies: placidi sub tempore somni
Verberat occlusas mors violenta fores.
Sopitosque vocat rapidi Phlegethonis ad undas:
Perpetuum somnum nox ubi longa feret.
Patria quae malle mgeret Mauortia bella:
Omnis & Argolicos terra timeret equos.
Aegida: Bellona: clypeos: thoraca: Graduum:
Perpeteret: flammis: Hannibalque trucem.
Gratior & rigidus nobis mors esset in armis:
Talia magnanimus fata precatur homo.
Exanimis caderem magno si victus Achille:
Summa mihi magnus gloria victor erat.
Hectora si vincam: viridi mea tpa Lauro
Velent: & multa laude superbus eam.
Non habet haec rabies laudem: non vlla doloris.
Premia: cum titulis corpus inermis rapit:

Quodque facit miseris non est sanabile vulnus:
Ipse cadit medicus sepe magister opis.
Phasias igniuomus succis & carmine tauros
Perdomuit: fratres terrigenasque necat.
Carmine perugilem potuit sopire Draconem:
Aesone quum nato vellera fulua dedit.
Adde quod haec fecit socer ut iuuenesceret Aeson:
Et quod serpentes tangere docta fuit.
Arte tamen nulla potis est extingere pestem:
Dicere vel rabie quae premat herba graue.
Non Hecates prosunt herbae: non gramina Circes:
Sanari morbus letifer ille nequit.
Phyllirides Chyros: Podalirius atque Machaon:
Hippocrates: Phoebus pharmaca vana dant
Hac Amithaonis precubet strage Melampus: (bunt
Atque Coronides saucia corda feret:
Non humana iuuanti optatam ferre salutem:
Iuppiter etherea solus ab arce potest:
Ille sibi seruat dirae medicamina pestis:
Nec sinit humanum noscat ut illa genus.
In nos ut magni cum sequiat ira tonantis:
Non sit qui medicus prebeat artis opem.
Sed cadat ut vulgus sub inertis vulnere mortis:
Finiat & crimen: tempus & hora necis.
Nunc etiam morimur: coelesti huiusmodi ira
Immitem faciunt crimina nostra deum.
Cur si vita iuuat si dulci yescier aura
Delectati vitium pergat ab urbe procul.
EPICEDION siue Monodia in exequiis filij
sui Helij ad Bala Assare Fabricium Pharchum.

Phacche decus patrię: spēs & mea gaudia solę:
Tristior ilachrimas me vocat hora nouas.
Impia luctifico feriunt me fata dolore:
Nocte nec est somnus. nec mihi luce quies
Heliam rapuit pestis Nessęa parentis:
Pestis quę Stygijs euolat atra vadis.
Qua meruit culpa primis iugularier annis!
Innocuum potuit ledere Parca caput!
Credebam superos tenerum tribuisse Poetam
Hic dixi Cyrrhę culmina sūma petet:
Et non truncatus: Claria sua tempora fronde
Cinxisset: puero tanta Minerva fuit.
Scilicet exāguis mors optia quęq; prophanat:
Dignaę Nestoreo tempore corda rapit.
At contra Scynis & Scyron seuusq; Procustes:
Spirant: & vitam crimine Cacus habet.
Quid tamē extinctū cunctis placuisse iuuabit!
Qz vix audito nomine Charus erat!
Quidue iunauit validi proceri corporis artus!
Linguaę cōposit os tam bene docta sonos!
Viuida quid cultę prodest solertia mentis!
Nempe iacet patrię fama futura domus.
Filiolum subito mater deplorat ademptum:
Atq; gemit ventris pignora chara sui.
Fulmine pcussum non sic Phaethonta sorores:
Plorant: aut fratres Thestia s vltā suos.
Non ita defleuit coniunx Priameia natos:
Andromache non sic Astyanacta dolet.
Halcyonē: Cererē: Nioben: Thisben: Ariadnē:
Vxorem lachrimis vincere crede meam.

Illius haud luctum cythara mulcebit Arion:
Teia non illi musa leuamen erit:
Excuciet nunq; verbis e corde dolorem
Romani Cicerō: gloria prima fori.
Nil adeo curat: non cantu Amphiona laudat:
Thratia sint quis plectra sonora fugit.
Sūt Cytharę gemitus: sūt maxia gaudia fletus:
Materno tantus pectore mceror inest:
Purpureo gelidum circūdat florē sepulchrum:
Et sacram viridi gramine pingit humum.
Quicqd Hamadriades seruāt facilesq; Napeę:
Hoc totum nati flebilis vrna capit.
Illic aspiceres violas: buxum: Cyparissos:
Et Bacchi frondes: lilia verna: rosas.
Ipse leui querulas pretento pollice chordas.
Seuq; lugubri carmine fata cano.
Sed quia religio veri est certissima Christi:
Lethęos amnes non bibit ille puer.
Orbe sed Elysio fruitur meliore beato:
Heliamq; nouum nunc Paradisus habet
Letatur fragiles humani corporis artus
Liquisse: Angelicos inter & esse choros:
Aethereus iungat nos illi Iuppiter opto:
Vltima supremam cum feret hora diem.
**EPITAPHIVM HELIAE TRE
BELII: FILII SVI.**
Helias hic situs est miserorum cura parentum:
Delitium matris: vita salusq; patris.
Ante diē puerum cuius necat improba pestis:
Ne patria Musas filius arte colat.

Sed deus ætherea defunctum collocat arce;
Innocuum superis associatq; choris.
IN BARBARVM RVDIMENTA-
rium Vatem Baptistā ex vocabulario gem-
mula inepte interpretantem.

Barbara Minciadē tibi pandet gēmula Vatem:
Cantabit versus cum sine voce puer.
Quid syluis lucem? quid lumina clara tenebris
Extinctisq; ignem queris inane focis?
Cæca bonas artes te iam ductore iuuentus:
Et linguę capiet: dogmata digna suę.
Tetram barbariem capiet Lerneq; venenum:
Pro dulci Stygias Nectare sumet aquas.
Dij te dijq; tui similes in tartara mittant:
In Cocytęas præcipitentq; plagas.
Estis nam subiti sine præceptore Magistri:
Et qui non vetula digna docetis. Amen.
IN SOPHISTAM QVI DICE-
bat Poetas parue religionis.

Pone modum verbis non sū nasute prophanus:
Non etiam nullos auguror esse deos.
Πιστο εἶς Χρὶ σοφθὸς ἡς πρῶτης Poetam:
Credimus ætherei numia trina dei
AD BELAM.

Cū petimus nūmos: cū debita nostra rogamus:
Protinus exclamas: cras hodieue dabo.
Centum nūc hodie centū cras Bela notauī:
Et mihi nīl hodie cras: tribuitq; tuum.
Sī tibi quid profunt: tu cras hodieq; teneto:
Cras nolo atq; hodie falleris: æra volo.

DE EODEM.

Egregius vates noster vult Bela vocari:
Sed vereor ne sit voce rudente pecus.
AD SIMONEM LOMAR DV-
CALEM SACELLANVM.

Alconem prisca celebrarunt carmine vates:
Qz poterat docta mittere tela manu.
Nunc tibi Creteę cedentalconis honores:
Hacq; tibi dabitur culmen in arte Simōn.
Crede mihi iaculis non est te doctior alter:
Et tua Parthorum vincere tela queunt.
Certior es Phœbo: victa est pharetrata Diana:
Sprētus es Oenides: nīl Tegeęa potes.
Ipse silet Cephalus: ponitq; pudore sagittas:
Quo rapidus Nessus concutiente cadit.
Arte Cupidinea sinuosum contrahis arcum:
Et raucum dextra neruus ab aure sonat.
Mirādum: quodcūq; petis tua spicula figunt:
Nec vaga sors recto tramite tela rapit.
Iure igitur primi tibi decernentur honores:
Iure etiam magni te fonet aula ducis.
EPITHALAMIVM IN NVPTIIS
CHRISTIANI MVNCI.

Huc Iouis summi soror atq; coniunx:
Huc ades Cypris: tener & cupido:
Sepius tandem venias vocatus
O Hyemenge.

Iam dies luxit: genialis & iam
Nox venit claras numeranda lucas
Inter: & puro socianda semper

Aurea sole,
Dulce nunc omnis pariter iuuentus
Concinat: letas Cytharę lyreque
Indicant mentes: facilemque reddit
Tibia cantum.
Ad maritales thalamos puella
Ducitur: pulcrum tenere sequuntur
Virgines sponsam: comes it marito
Leta iuuentus,
Comprobant omnes pariter puellę
Blanda quę nupsit iuueni puella
Aureę cum quo Veneris per apta
Pregia miscet,
Saucia nuptę facilis Cupido
Pectus: ut discat iuuenile corpus
Coniugis molli gremio sinuque
Apta fouere,
Cogita tecum modo Christiane
Nascier proles similis puellę
Quo queat ludio: ferat & patris qui
Filius ora
Sed maritalis memor esto te de:
Nec thori sanctum viola pudorem;
Lex voluptates Veneris marite
Furtaque damnat
Castus est lecti socij repertor;
Preualet totum locus atque mundum:
Quo deus sponso sociam perhenni
Foedere iunxit,
IN MORVM,

Diuitias Morus querit: nil carmina curat:
Causa: nequit Morus verba latina loqui,
**EOBANO HESSO FRANCO,
BERGIO POETAE NOBILI.**
Perlegis: an sordent Nesses carmina Vatis?
Carmina iudicio sepe probata tuo.
Sed tibi nunc nostre subeunt fastidia Musę:
Nam tua non nobis cernere scripta licet.
Scilicet Iliacum paramas sic Hesse poetam:
Ut non sim versus dignus habere tuos.
I nunc & flamas imo sub pectore iacta:
I nunc te plenum leticięque refer.
Tam flagrans Hessi carpit precordia feruor:
Ut nunquam flamas narret Apollo satis.
Tantus amor tuus est: ut non facundus Vlysses
Non Maro: non facilis Naso referre queat.
Scripsisti (memini) dicet non alma Poesis:
Hessus Trebelijque calet igne sui.
Non canet id: thalami sociam qui duxit ab Orco
Non chorus Aonius Thespiadesque nouę.
Hesse tace: tantas nec iacta carmine flamas:
Nanque tuos ignes rauca cicada canet.
Te coram nostros delectat cernere vultus:
An taceam coram quę mea barba placet?
Intonsos crines iuuenili vertice laudas:
His similem Phœbo Nyctilioque putas.
Sic placeo coram: sed cum tua lumina vatem
Non cernunt: omnis tunc procul ardor abest.
Ergo tibi charus tantum: cum proximus asto:
Vilis ero cum me patria terra tenet.

Sed neq; sum vilis mihi nec succenset amico:
Qui mecum Cirrham Pieridesq; colit.
Nam fugit Aonius vates contemnere vatem.
Et nec germanas carpere Musa velit.
Instruit humanos humana Poetica vates;
Illa feros mores barbariemq; polit.
Q; canit emeritos & q; non inuidet vlli:
Humanos titulos inde Poeta capit.
Tu cum Romanis Graios Eobane Poetas
Calles: & facta est Pallas amica tibi.
Quicqd habet Latium: quicqd sacrata Poesis
Continet: vt digytos Hesse Poeta sapis.
Es pius & facilis placidus: non inuidus osor:
Cōsonat & studijs vita beata tuis.
Crede: tibi tantum foelix Herphordia debet:
Quantum Vergilio Mintia terra suo.
Ante alias nimium foelix est Hestia terras:
Que tanto partu nobilitata fuit.
Hestia Pierias nouit te Vate Camoenas:
Et canit Ausonia carmina blanda cheli.
Viue: vale: & nunq; subeant obliuia nostri:
Prætereant oculos nec tua scripta meos.
SENATVI ISIACO IN GRE
gem Asinorum urbem Ilenachensem
suis peruersis moribus penitus barba
ram reddentem.
Hos lege versiculos pcor o venerande senatus:
Qui regis Iliaci moenia culta soli.
Aspera māsuetas moueant nec carmina mētes:
Terreat haud seuis torua Thalia modis.

Ipse ego tranquille magnus sum pacis amator.
Nec soleo scriptis bella mouere meis.
Non me pacificum sinit irrequietus amusus:
Hocq; nouum bellum barbara turba parit.
Sum tocies lesus: nec cessat ledere carptor:
Meq; hinc vel puerum vel sine voce putat.
Hec noua Trebelij defendunt carmina famā:
Et quod mentitur liuidus: illa negant.
Quis feret indigne: mendacis murmura vulgi?
Latrantes saxo non ferietq; canes!
Nobilior certe: certe foelitor esset
Patria: si caderet rustica turba nece.
Immodicas laudes meruit Tirynthius heros:
Q; cacū domuit Cerbereumq; canem.
Carmine nūc Calais nūc viuunt carmine Zetes:
Q; fugat obscenas alter & alter auēs.
Aurea magnanimum cōmendat Thesea vtus:
Semideum meritis & super astra locat.
Ille etenim Scirona trucem seuūq; Procasten
Deuicit: leto Cercionemq; dedit:
Paucis quis cunctos referet: quis nomia pādet?
Hostibus eternum qui modo nomē habēt:
Postera Trebelium narrabit fama poetam:
Atq; meum factum secula multa canent.
Ipse coaxantes pungam si carmine ranas:
Si patria pellam cornigerumq; pecus!
Audentem dea cōmendet Memphitica vatem:
Patria de cuius nomine nomen habet.
Trebelius patrias dicet polit impiger oras:
Et rude Nessæa pellit ab vrbe pecus.

Perſpicuiſq; ſacer gaudebit Neſſus in vndis:
Exultet liquidis atq; Horifelus aquis.
Amnes hiſ patrij: coeunt qui mœnia propter
Iſidis: & rapidi per caua ſaxa fluunt.
Hęc mala turba bonos carpit: laudatq; malig-
Et lacerat doctos: cōmaculatq; p̄bos. (nos
Hęc mala turba p̄ium cruciat ſine fine Poetā:
Atq; per inſidias nomina noſtra premit.
Eſt tamen e multis in me petulantior vnus:
Qui vati pacem qui requiemq; negat.
Illius haud ędam crimen vel nomina verſu:
Ne capiat ſcriptis nomina longa meis.
Carptoris facilis depingam carmine vultus:
Zoilus & qui ſit per rata ſigna dabo.
Crispa cōma eſt illi: non ſunt in corpore vires
Occupat impexum Phthiriſiſq; caput.
Eſt facies triſtis: nigreſcunt ſanguine vene:
Et tenuis macies pallida labra notat.
Inuida manſuetum non nouit vipera ſomnum:
Beſtia non ridet pectora felle virent.
Tabeſcit letis: ſurſum non liuida tollit
Lumina: ſub lingua dira venena latent.
Eſt illota manus: ſcalpit que crura genuq;
Impedit & paſſu mentagra ſęua pedes
Non deus huic fauit: cunctis hic pellitur oris:
Illius exultat femina virq; malis.
Eſt quoniā ięrat: mēdax: levis: aſper & audax:
Et qui patronos prodit ubiq; ſuos.
Hic ſolet innocuum nugis mordere Poetam:
Hic eſt qui patrię mœnia ſcēda facit.

Sed neq; Neſſęis hic eſt prognatus in oris:
Ve miſere: monſtrum Frantia terra dedit.
Non ego vulgaris delector plauſibus aure:
Latratu nec me barbara turba mouet.
Barbarus haud potis ē doctos laudare poetas:
Et nec in Aonios mittere probra viros.
Deniq; nil refert carpat laudetue poetas:
Non habet vt menti conſulat ille ſue.
Inſulſos mores ſequitur laſciua iuuentus
Et ſit ab exemplo ſcēmina virq; rudis.
Non me ſed propriā ſcēdarunt crimine famā:
Qui mihi nudatas exhibuere nates.
Heu pudet: Iſiacos etiam leſere penates:
Et cadit in magnam patria terra notam.
Iamq; aliquis dicet: ſunt hęc inuiſa Poetis
Rura: dabunt cunnum ſi petis atq; nates.
Pro Sophia ſacra barbatum cernere culum
Hic datur: & ſi quid ſcēdius eſſe poteſt.
Sic aliquis forſan: ſed longe fallitur ille:
Nec ſcit q̄ dociles vrbs habet iſta viros.
Sunt fateor: qui me Vatem Phœbeaq; culpant:
Carmina: qui Muſas contaminātq; nouem.
Sunt etiam quibus eſt virtus odioſa deuſq;
Qui ſua plus Chriſti cōmoda rebus amāt.
Qui pueros vellent nullas vidiffe Camœnas:
Ne poſſet iuuenis terſius ore loqui.
Barbara non ideo debent Neſſęa vocari
Mœnia: nam claros ſepe dedere viros.
Notior externis eſt Trutphetterus in oris:
Cum docet ętherei myſtica iura dei.

Hic est Theologus quo non sublimior alter:
Inter qui meruit nomina prima sophos.
Cantatur toto Doctor Byrmostus in orbe:
Ingenij tantum dotibus ille valet:
Hic est qui poterit magnos ante ire Solones:
Atq; sonos Tulli vincere Marce tuos.
Et sua Vymarides cōmittit nomina fame:
Et fit Palladijs charior vsq; virjs.
Dulcia nam facili modulatur carmina plectro:
Et callet quicquid turba diserta probat.
Hij tres Isiacam defendunt artibus urbem:
Et mea ne maneant barbara terra vetant:
Ast ego Musarū interpres: Phœbiq; sacerdos:
In patriam primus candida signa tuli.
Letaq; Thespiades nouit me vate iuuentus:
Et sequitur Clarium me duce turba deum.
Hactenus elinguis puer & sine voce latebat:
Nunc poterit per me verba latīna loqui.
Et mea: Duriſſe non vltima gloria terrę
Patriā: per versus fit bene nota meos.
Hec propter rudis & mendax me voce laceſſit
Zoilus: & famam carpit vbiq; meam.
Perge igit: nostri non immemor esse Senatus.
Et semper fœlix sis facilisq; mihi.
Sic tibi condignas persoluam carmine grates:
Et patrię publi dogmata grata dabo.
CVR VERSVS SCRL
BAT.
Nuper odorati lustrō dum gramina ruris:
Albis vbi liquidis pascua inundat aquis.

Ecce Thalīa venit facundo & carmine nobis
A Phœbo & Musis talia dicta refert.
Scire cupit Phœbus doctę cupiuntq; sorores:
Et cupit Aonijs Pieriusq; chorus.
Quę procul a sacro non sana negotia fonte
Abducant animum lente Poeta tuum?
Curq; ferax nullōs scribat Duriſſia versus?
Et quę Trebelij causa moretur opus?
Dixit: & in nostros figens sua lumina vultus:
Expectat timidus quę dare verba velim.
Huic ego dum sensi collectū pectore robur:)
Non festinatis talia dico modis.
Gratia nulla meis debetur Musa camœnis:
Nanq; humili canimus vix epigramma pede.
Adde solo patrioq; non Aganippidos vnde
Nec currunt dulces Bellerophontis aque.
Inſcia Musarum: Clarioq; incognita Phœbo:
Nos docuit modulos patria terra suos.
Protinus illa mihi: discessit Phocidis aruis
Atq; habitat terras pulcher Apollo tuas.
Arua tuę patrię cœtu comitata sororum
Princeps Calliope non reditura petit.
Hic varij flores: hic gramina:serta: corolle:
Aerij montes: vmbriſerumq; nemus.
Hic frondent syluę: vernant hic apta poetis
Arua: canit querulū garrula carmen auis.
Non desunt liquidi fontes: non flumina:ripe:
Vatibus & doctis quicqd in orbe placet
Quare age Nello tornatum pectine carmen:
Fac relegat Phœbus Thespiadesq; nouem.

Hīs tacet: inq̃ sacras formosa reuertitur edes:
Et nos mandatis scribimus vsq̃ suis.

IN LIVIDOS.

Desine liuor edax: verbis lacerare malignis
Trebelium vatem: desine liuor edax.

Desine liuor edax: maior nam gloria surgit
Carminibus nostris: desine liuor edax.

Desine liuor edax: non inscia murmura lingue
Barbarice ledunt: desine liuor edax.

SIMONI LOMAR

SACERDOTI

AVLICO.

Hec tibi Nefseus subitaria carmina vates
Mittit & incolumē te iubet esse Simon.

Si quid agam queris? cumulatis vndiq̃ curis
Turbor: & ingenium perdo Poeta meum.

Mens abit: & vilis fit carminis author Apollo:
Vilescunt Musę: turba diserta: nouem.

In me conspirant syluestria rura Poetam:
Et nocet Aonias perdidicisse deas.

Pierias propter me carpit liuidus artes:
Inuidet ingenio rustica turba meo.

Et premor vt fugies per summa cacumia ceruus:
Quem celeres vrgent voce minante canes.

Lauriger exclamant quid proderit vrbe Poeta?
Paupere cum Phoebo qd dare musa potest!

Numen habet Bacchus: veneremur numina Bac:
Ille satis nobis ora diserta facit. (chi:

Virtutem iactant furiosi carmine vates:
Nullius & mores ingeniumue probant.

Nil nisi carmine amat: veteres vel scripta virorum:

Cedite plus scriptis dultia vina placent.

Barba: us insano sic clamat Zoilus ore:

De doctis sentit sic asinale pecus.

Sed quis metis inops tam coeque murmura turbe?

Non ridet: vacuos improbat atq̃ viros.

Hoc genus ethereo plus querit lumine noctem:

Et solem media cernere luce nequit.

Dicite syluestres vrbis quid profuit Orpheus?

Et qui Thebanę conditor arcis erat?

Nonne sacras leges: virtutem: numina diuum:

Iuraq̃ legitimi vos docuere tori?

Longe aliter docti quibus est didicisse voluptas

Et quibus ingenium Pallas amica dedit.

Hij bona Pierie nouerunt comoda Musę:

Et sapiunt dotes pulcher Apollo tuas.

Temporibus priscis preclarius vi be poeta

Nil fuit: immensas hic sibi coepit opes.

Doctior Augustus coluit fouitq̃ Poetas:

Quo maior nunq̃ Cesar in vrbe fuit.

Quid referam priscos qui dilexere Camoenas?

Talibus est omnis pagina plena viris.

Qui mecum viuunt memorabo carmine Reges:

Et possum viuos ipse referre duces.

Qui nunc Imperij Cesar moderatur habenas:

Vatibus est portus mollis & aura sacris.

Et mihi Daphnea tribuit qui fronde coronā:

Saxonico doctis spirat ab orbe viris.

Frater Ioannes recte miscbitur istis.

In vates presens hic quia numen habet.

Tu quoq; si curas Notiani cōmoda vatis:
Hos inter poteris nomen habere Simon.
Sed cur non cures? cum sis mihi fidus Orestes:
Et cum mœcenas sis Pyladesq; meus.

Cumq; ego plus patrię possim prodesse Poeta:
Q; qui Phœbea legerit arte nihil.
Magnanimos format diuina poetica reges:

Erudit illustres musa disertā duces,
Quid deceat pacis canit: & quid tempore belli;
Et pueros mores edocet illa bonos,

Blanda; discordem cōponit Musa Senatum;
Et placat miris inuida corda modis,

Dulcia compositę scribis dat munera lingue;
Et pro barbaricis congrua verba docet.

Hęc tibi nota satis: longeuum Nestora vince;
Et semper nostri sit tibi cura: vale.

EOBANO HESSO FRAN-
COBERGIO,

Hanc tibi Trebelius nemoroso vertice montis;
Mittit vbi Phœbi sedulus antra colit.

Est prope Niliacos incidua sylua Penates;
Antea Linigerę tota dicata Deę,

Tot quoq; natiuo surgentes marmore montes;
Saxaq; fallaci non adeunda viro.

In quibus ingenti luctu quęsitus Osyris:
Vsq; latet: mœstis & noua sacra parat.

Profluit hinc puris liquidissima fontibus ynda;
Fertilis & multo gramine terra viret.

Hic errāt nemorumq; deę: facilesq; Nape ē;
Et cum Syluano mollis Oreas adest,

Non hic clamorū vulgus sic murmurat ore:

Dulcia sed gracilis carmina cantat auis.

Hęc loca Trebelio sunt acceptissima vati:

Hic quia cū Musis pulcher Apollo manet.

Quicqd in Aonijs celebratur mōtibus & quid
Parnasi sacris vallibus: hic habitat.

Hic ego tranquillus: Musis pia carmina canto:

Et querulo dulcem pectine pulso lyram.

Nūc quoq; quod canim; saxoso fluxit ab antro

Quodq; legis: syluis rustica musa dedit.

Optime cōmunis studi; comes atq; sodalis:

Nescio quid: quod te leserit esse putes.

Donec eram toto vates inglorius orbe:

Hessiaeco vati iunctus amore fui.

Nunc Federicę redimitus tempora Lauro:

Pigrior innatū flammā furoris erit:

Falleris o vates: non id pia numina Musę:

Non dux musarum flauus Apollo sinit.

Charior es cunctis: chartus dum vita manebit

Semper eris: nostri non memor esse caue.

An quia preterij dilectos vrbe sodales?

Hic vbi sex turres sydera celsa petunt.

Me ne noui fastus: & inanis gloria tangat:

Crede mihi: cursu non mora tanta fuit.

Tardius in patriam veni: tibi singula coram

Narrabo: societ cum simul hora duos.

Cogor ab Aonijs iterum discedere syluis:

Mœsta; Nessę tecta subire Iarıs.

Ista precor teneas pro operātis carmina Musę:

Sisq; memor nostri: dulcis amice: vale.

GEORGIO SPALATINO

Christo & Musis sacro ,

Solus eram: & facili meditabar arūdinē carmē;

Lusit & imparibus nostra Thalia modis,

Protinus insonuit vehementi ianua pulsu;

Et tenuere meę limina tota domus.

Surgo celer: subitoq; fores & limina pando:

Et sedet ante meas candida nympha fores,

Mox ego dico deę: nisi sit male notus amicus;

Vallibus e Clarijs huc pia Musa venis,

Illa mihi: verum dicis Notiane Poeta;

Hęc Spalatinea littera facta manu.

Sed te pauca mei domini mandata docebo:

Siste pedem; cur me miserit ille canam.

Quo vetus innati peruenit flamma furoris!

Tempore quo longo non ruiturus amor!

Antiquo sic respondes in amore sodali!

Heu vatem pigrum: lentaq; fila lyre,

Sepe salutatus diuturna silentia queris:

Et toto lustro scribis amice semel.

Si modo sic perges: paucos numerabis amicos;

Vix tibi qui faueat vnus & alter erit.

Te functum vita multi dixere Poetę:

Sunt qui te surdis auribus esse putant.

Dic mihi: quid sacrū preter noua carmina vates;

Delectat! querulę blandaq; dicta lyre!

Non iuuat argērum; nō munera fulua metalli.

Non ardens Tyrio murice lana placet.

Carmina sola placent: non curant vana Poetę;

Quę maneāt omni tempore firma volūt.

I modo te confer sacra ad penetralia Phœbī:

I nemore Isiacō concaua saxa pete.

Atq; Spalatino perblādam scribe salutem:

Atq; moue positam desidiōse lyram.

Sic effata: vale dicens: mea tecta relinquit:

Et tibi responsum ferre rogata negat.

Ast ego curarum plenus caua saxa subintro:

Et perago Musę iussa superba tuę.

Hei mihi: non lucet Lampas Phœbea canenti:

Nube sed obscura tectus Apollo latet.

Et reboant totę Borea spirante latebrę:

Multaq; de montis vertice grando ruit.

Hei vereor: me sic crucient pia numina vatum:

Et mea sit tanto culpa pianda malo.

Parcite dij superi tuq; O Spalatine faueto:

Non vnq; tardus vel tibi lentus ero.

Mutus eram fateor: sed erā sine crimine certe

Non mens quę vati scripta ministrat erat!

Quid faciet pulchri: grauib; mēs anxia curis!

Deniq; quam semp publica cura premitt!

Quā natī & cōiūx: quā cura domestica torquet!

Barbara quā multa fraude caterua domat!

Texere plura vetat tempestas carmina vatem:

Vix digiti possunt scribere amice vale,

DISTICHON IN FORL

BVS PENARII

SVI.

Quicqd habes huc nectareū deprome Poetis:

Appetit Ambrosias Naso Maroq; dapes.

DE POETA.

Nil est in toto præstantius orbe Poeta:
Ille hominum laudes prædicat ille deum.
DE EODEM

Pure quis docet eloqui? Poeta.
Cultis quis studet artibus? Poeta.
Quis non vendit opes suas? Poeta.
Quis cum numine nascitur? Poeta.
Quis nunq̃ moritur? sacer Poeta.
Quis post fata magis viget? Poeta.
Olim quis sapiens fuit? Poeta.
Priscus Theologus quis est? Poeta.
Ergo Clarius est nihil Poeta.

IN SCIOLOS POETARVM
OSORES.

Cur pecus ignauum carpit damnatq; Poetas?
Impia non patitur noctua lucis aues.
Q̃ GERMANA IUVENTVS
recta etiã studia amplectat̃ gaudet
Inferior nullis docta est Germania terris:
Egregios quoniam procreat illa viros.
Grætia prægrandi quondam pollebat honore:
Dotibus & linguę sola superba fuit.
Cultior hinc venit Romanę gloria genti:
Et facta est verbis terra Latina potens.
Sic q̃uis sero: didicit Germania quicquid
Acceptum Graïs Ausonissq; fuit.
Prosequit̃ latias pubes Germana Camœnas:
Hauriat vt linguę larga fluenta suę.
Inde fauent Musę fauet & formosus Apollo:
Nanq; potest iuuenis plus seniore loqui.

IN BRVNONEM ZOILVM.

Quid nostram laceras inuide Musulam?
Romano studio cum sapias nihil.
Bruno crede mihi non mea nomina
Denigras: refugit perdita noctua
Ales quod resonat carmen in arbore:
Auritusq; asinus nil sonitum lyre
Curat: sic rigidus Delphici Apollinis
Contemnis modulos sacraq; carmina:
Et iactas patrię te fore gloriam:
Es monstrum patrię falleris horridum.

IN CALVVM.

Quę te secula quie te parentes:
Tam falsum & variũ dedere caluē?
Credo Falciferi senis malignum
Te sydus genuisse nocte monstrum.
Vel si quid magis est graui nociũ
Saturno: rigidaq; falce peius,
Et Plutona reor tuum parentem:
Matrem: quam Stygius rapit maritus:
Quid si dixerõ Demonasq; & omnes
Fratres esse tuos: tuas sorores
Cocytĩ furias trucesq; Nymphas.
Nam peior Sathana: dies vagaris
Totos: nec capis antea quietem:
Q̃ carpat mala lingua mille ciues:
Non solum mala lingua sed petulca:
Sed virosa: loquax: trifulca: mendax:
Christum tradere quę maligna posset.
Linguam falsidici Sathan labelli

Discepat variam: feratq; secum
In terras Stygij vadi tenebras:
Nymphę Nilacę vetusta rura
Ne tradas: patriamq; Calue gentem.

IN EVNDEM.

Vero vera canam pectore carmina:
Quę credent iuuenes: quę puer: & senex:
Et quę cum monacho presbiter approbet:
Quę non falsa putet virgineus chorus:
Cumq; ipsis vetulis bellapuellula:
Et quisquis male fert perfida guttura:
Sed vultis referam: quod modo cōprobent:
Omnes vnanimes: nullus & improbet:
Audite O iuuenes: o puer: & senex:
Audi cum monacho presbiter & bone:
Audi vera canam turbaq; virginum:
Et tu cum vetula bella puellula:
Audi quisq; times perfida guttura:
Caluus pestiferi dissidij pater:
Et (quod nemo negat) proditor improbus:
Crines fronte gerit: nec modo Caluulus
Appellandus erit: nam coma plurima
Illius nitido vertice profluit:
Atq; est hic pueris comptior omnibus.
Sed iam coeca loquor: nec mihi creditis:
Vobis plana canam: quęq; probabitis:
Caluus vipereis crinibus undiq;
Horret: Gorgoneis & scater anguibus:
Nec sunt Eumenides huic similes deę:
Quamuis innumeris tempora vermibus

Cingantur: superat omnia Caluulus:
Non vultus hominis: sed faciem ferę:
Te vidisse putes: si semel hunc vides:
Sic est tartareis ille simillimus.
Monstris: Letiferis plenus & anguibus.
Hunc omnis fugiat: damnet: & exprobet:
Linguam falsidicam qui timet & fugit.
Nanq; est pestiferi dissidij pater.

HENRICO MOLITORIO QVI

puellam Gothanam vxorem duxit.
Multum Henrice tibi debet Nessęa inuentus:
Et debet multum nostra Thalia tibi.
Duxisti letū sub mœnia nostra triumphum:
Dicere deficiam q̃ placet ille mihi.
Sic paris & Theseus sic Castor sic quoq; pollux
Sic Perseus: & sic letus Iason erat.
Sed tu: quid dubitas: multo es foelitior illis.
Nam tua formosas vincit ubiq; Venus.
Gothanos spoliās Nessęam victor in urbem
Aduenis: & curru bella puella sedet.
Quę triuie formam posset superare Dianę:
Nudaq; Iunonis laudibus esse prior.
Sederat insigni verum est Venus aurea curru:
Aurea gestabat tela Cupido manu.
Margaris & leto fuerat Materna triumpho:
Qua non Isiaca pulchrior vrbe manet.
Et (bene si vidi) candenti splendida vultu:
Elfula tam cultis iuerat ipsa rotis.
Atq; alię multę: quarum nunc transeo nomen:
Quę nitidi currus nobile pondus erant.

Pronuba virginibus Gothanis Iuno fauebat;
Visa cano presens hic Hymeneus erat.
Aera vocat populos: occurrunt agmine denso
Isiace matres Isiaceque nurus.
Vndique plectra sonant: facilem dat tibi catum:
Et ducit letos pulchra puella choros.
Hinc tu purpureo recubans Henrice grabato:
Excipis in sortium munera grata thorum.
Nam veniunt: tibi qui portant: tua vota: puellam:
Et tribuunt tandem dona petita diu.
Vtere blanditijs: & totis viribus insta:
Nunc iacet in gremio bella puella tuo.
Hec subito cecini: placuit Gothana puella:
Otia cum fuerint mox meliora canam.

AD VIRGINEM MARIAM.

Virgo fate superos que vincis laudibus omnes:
Queque paris summum virginitate deum
Nec contemne tui iuuenilia munera vatis:
Carmine qui numen fert celebrare tuum.
Tu terram coeliq; regis fulgentia regna:
Et premis imperio demona virgo malum.
Nuntius ethereus dulci te voce salutat:
Inde tument sacro viscera casta deo.
Quem non syderei tractus non culmina coeli:
Nec capiunt summi moenia clara throni.
Tu capis: & celebris foecundo pectore mater
Concipis: & patrem filia casta paris.
Miratur natura novos in virgine partus:
Foecundeq; negat virginitatis opus.

Aurea Christicolis renouasti secula virgo:
Nam princeps pacis te genitrice datus.
Eua locum miseris clausit temeraria sacrum:
Tu Paradisiacas pandis amica fores.
Vnica tu nobis seruatrix: aura: salusq;
Exilio nobis unica mater ades.
Annue vulnigeri mater sanctissima Christi:
Et mea ne maneat: irrita vota: faue.
Imbue Durinam Latiali carmine linguam:
Pierios numeros nec mihi virgo nega.
Non ego Parnasum: non vana vocabula: Musas:
Non liquidos fontes ad mea plectra voco.
Tu mihi Calliope: Pallas: Dirceaq; Princeps:
Tu mihi quod priscis victus Apollo fuit.
Perpetuum mihi carmen eris: tibi plectra lyræq;
Dedico & ingenij munera parua mei.
Ferre potes castis solamina firma Poetis:
Et sacra demeritis nectereserta viris.

DIVO SEBASTIANO MARTYRI.

O Iouis summi venerande miles
Martyrum splendor: fideiq; gemma:
Cui poli rector viridi corona
Tempora cinxit.
Aeris crassi vicium repelle:
Plumbeos austros pluuiam madentes
Tolle ne spargat rabies venenum
In genus omne.
Serpit occultis male nota pestis
Gressibus: sternens senium: iuuentam:

Nemini parcens: iaculatur ignes:
Vlcera somnum,
Ledit afflatu: grauis aura: duro.
Oscitat vulgus. viciantur vrbes:
Occupat languor homines ferasq:
Omnia mœrent,
Denegant nobis elementa vitam:
Imminet finis: fugit atq; nostrę
Gaudium vitę: pauidam minantur
Omnia mortem,
Surgit: Eo radiante phœbo:
Lætus e molli iuuenis grabato:
Sole demerso: moritura ponit
Membra pheretro.
Quir tuis o sancte Sebastiane
Auribus supplex modulus præcantum
Insonet: nostrę capiasq; mentis
Intima vota.
Flecte cœlestem meritis Iesum
Aufer irati Iouis & flagellum
Dira nę contagia mille gentes
Perdere ten tent,
Hoc petit cunctus populus senesq;
Hoc puer: robur iuuenile: mater
Et pater charus: trepidę puellę
Fœmina virq;
Solus optatam poteris salutem
Ferre: qui sęuis tenerum sagitis
Corpus expandis: paterisq; mortem
Nomine Christi.

IN CH.B.FRANCVM.

Est quidam qui se vellet non esse Poetam:
Et penitus spreto Vatis habere nihil.
Quod cupit insanus: faciles tribuere furenti
Musæ: nam miser hic nil recitare potest.
IVVENTVTI FRANCPHORDIANE
Musas Pierides: lyram sonantem:
Cum priscis Rhodium deum poetis
Aduexi: docilis tibi iuuentus:
Cum nymphis pariter Deæ latine
Aduenere modo: decens oras
Venit cum satyris: adest Napea
Cuncta et sacra deum Poeticorum.
Nunc quicquid latine docent Camœne
Paruo tempore: nec labore magno
Si vis: Trebelio potes magistro.
Letus discere: teq; per viuentes
Cyrreæ colluculos nemusq; Phœbi
Et flauæ celebres domus Minervæ
Tutus credere: nec timere quicq;
Olim e virginea tibi coronam
Lauro nectere: candidi & poetæ
Venari decus atq; honos perhenne.
EIDEM.
Si te Cæcropiæ thalamos intrare Minervæ
Et si Thespiadum tecta subire iuuat.
Vel si Parnassi binos te visere colles
Delectat Claris vel sacra templa Dei.
Deniq; virginea mecum si tempora lauro
Et comptum Bacchi cingere fronde caput.
E ij

Huc ades: ingēnuas nā me ductore Camœnas
Cognosces: latiq; blandaq; fila lyre.
Ibimus in Phœbi syluas ad culmina Cyrrhę
Hic vbi Castalio profluit vnda lacu.

DE POETIS

Heu Frustra miserī canunt Poetę:
Et nullos cupiunt modos auari:
Non surdos Cytharę iuuant lyreq;
Cum Phœbo pariter iacent sorores
Spręte Pierides: carentq; fronde
Serpentes hederę virentq; laurus.
Quis: si Vergilius Maro rediret:
Vel Flaccus lyrici pedis magister:
Mœcenās foret optimis Poetis:
Nasones mea sęcla Statiosq;
Producunt: sed, n. benignioris
Hic sortis fuerat: suas Camœnas
Vendit: nec patitur famem inquietam:
Non est: quī modo: cum nouem puellis:
Parnasi celebres emat cauernas.
Quare qui miser omnibus diebus
Nudus pauper: inops: egens vel Irus:
Aut Codrus fieri volet: vel vsq;
Hebręo similis sedere Iobo:
Is vates legat & Poeta fiat.

EPITAPHIUM Conradī Celtis

Heu perijt Celtis Germanę gloria terre.
Qui primus nostro Lauriger orbe fuit.
Defunctum vīta doctę fleuere sorores:
Celtica post struxit tristia busta cohors.

ALIVD.

Nunc moriens postq; clausit sua lumina Celtis:
Iuit ad Elysios: tecta beata: lares.
Lauriger & Graios inter Latiosq; poetas:
Personat aurata: carmina blanda: cheli.

IODOCO TRVTPHETTERO THEOLOGO ISIACO.

Nunq; (crede mihi) tuum peribit
Isennache decus: sed vsq; pulchrum
Et crescens: nitidum caput nouabit:
Quid: robur spatio feret dierum:
Immo post Pylis senis trecentas
Aetates spetiosius virebit:
Nam tu maximus omnium sophorum:
Et princeps celebris Theologorum.

AD DIVVM FEDERICVM LA- tini Imperij Septemvige: Saxonie ducem & omnium studio- rum patronū pro Laurea Appollinea Votum.

Salve Doringi Princeps inuicte Leonis:
Salve Saxonici Rexq; paterq; soli.
Te duce: nescio quę dicūt iam Teutona regna
Viūere: Tarquinio Semideisq; parem.
Sunt nūeo nobis princeps Federice lapillo
Tempora natalis (crede) notanda tui.
Est Fabius tecū nat9: Numa: Romulus: Ancus:
Scipio: Pompeius: Fabritiusq; Cato.
Integer & tecum redijt Traianus in orbem:
Luce tua Curius est quoq; Nerua datus.

Ipse tuo populo solamen; portus; asyllum;
Non tibi sed patrię dux Federice regis,
Nobilis es totus; pietas; prudentia; totus
Religio totus; totus es atq; fides.
Summa Panõpheo condís delubra tonanti;
Et struis e Pario marmore tecta deis,
Quid memorẽ pulchras q̃ vidi Witteneburge;
Aediculas superum; cultaq; templa Iouis;
Hęc putò Palladiã construxit Dędalus arte;
Hęc putò Mentoreę composuere manus,
Cernere vis magni sculpturam Pygmalionis;
Hic potes; ingenium Praxitelisq; boni,
Hęc Triuie superant ingentia templa Dianę
Cornigeri Ammonis cedit & ara frequẽs,
Non licet his sacras edes cõponere: quas iam
Multimodo luxu barbara regna vident,
Pro tot muneribus tribuat tibi Iuppiter opto;
Diuitias Cræsi Diuitiasq; Midę,
Et tribuat fluuij Ganges; Pactolus & Hermus,
Et Tagus & quicq; Persia diues habent,
Solut enim argentũ fuluũ quoq; cõgeris aurũ;
Vt patrię laudes accumulare queas,
Excipis & pascis Doctores atq; Poetas;
Erigis Ausonias Palladiasq; domos,
Tu placidum sydus; dulcis tu flamine spirans
Aura leui; doctis spesq; salusq; viris,
Principe te Geticus nostris expellitur oris,
Sermo: te dabitur lingua latina duce,
Romuleus cernens id Cęsar Maxmylianus;
Te Phœbi magnum numen habere facit.

O decus eternum; patrię o noua gloria nostrę:
Imperium Cyrrhę Saxona regna te nent.
Parnalus tuus est; Helicon; Aganippidos vnde
Eurotas; Cyrphis sub tua iura cadunt.
Carmia virgineus cantat tibi docta Cytheron;
Et Rhodium dicit te Clariumq; deum.
Phocidis arua regis; Dircei pocula fontis
Porrigis; & Vates alter Apollo facis.
O Patarę faue; Sol; Pęan; Delie; Fhœbe,
Phythie; Pierio da mihi fonte bibam.
Duc me conspicuã liquidi ad Permessidos vndã:
Quę subito Vates efficit hausta sacros.
Nyctilij frondes & castę vimina Daphnes
Imponas nostris Dux Federice comis.
Per tibi Phœbeo iuramus vertice crines:
Cornua per Bacchi Calliopeq; lyram.
Et per Cecropię iuro thoraca Minerę;
Iuro per Gnidię tela facesq; Dei.
Perq; deos omnes coluit quos prisca vetustas:
Et per Castalios Pieriosq; lares.
Te mea Musa canet; nostrę dicentq; Camœnę:
Et tua victuris versibus acta canam.
Fortia Romulei canit alter pectora Regis:
Et sacra laudato Cęsare ferta gerit.
Clara ego magnanimi Federici nomina versu
Et meritas laudes dignaq; facta cano.
Tu mihi; si mereor: si te mea carmina tangunt:
Condignos titulos & dare dona potes.
Nec sitio nummos; tu pondera fulua teneto.
Non aurum vates sollicitare solet.

Frondea Nessum dīs velent ferta Poetam
Hoc vnum tribuas mens animosa cupit.
Non decet vt tantī moriātur Principis acta:
Carminē: sint vates: quī tua gesta canāt.
Quem referent doctę latīali carminē Musę.
Et quem pierīj concinuerē virī.
Illius haud villos minuetur fama per annos:
Nec teret illius nomina tempus edax.
Viuēt dum variōs tellus polydēdala flores:
Sydera dum coelī: dum feret vnda rates.
Marmora cum ferro vincet: cum tempore viuax
Certabit: fractum postq; adamanta vires.
Sic pius Aeneas viuīt: sic Thēsea noni:
Sic Mœcenatis nomen in orbe manet.
Sic est de superis vnus Tyrrhīus heros:
Sic sunt Montoa Pargama facta manu.
Et tua fac olim clarescat maxima virtus:
Da te materiā carminibusq; meis.
Templa quid ethereō prodest struxisse tonātī?
Munera q; toties Wittenburga capit?
Quid superasse iuuat belloq; togaq; Catonē?
Et sanctum sacra religione Numā.
Sī tua doctiloquū modo nesciet aula Maronē:
Sī tua Nasonem patria ferre nequit.
Marmore facta ducum signauit prisca vetustas:
Et stabat medio scalpita columna foro.
Exemplum vitę coram videre nepotes:
Et speculo vitam composuere suam.
Ducebāt Reges post Martia bella triūphum:
Laurea victrices ferta tulere comę.

Audens tūc habuit Mauortia corda iuuentus:
Parta illi bello gloria calcar erat.
Omnis nunc letos fastidit terra triumphos:
Nullius est hodie Regis imago foro.
Candida Phœbeę temnūtur gaudia famę:
Satq; suę gentis laude tyrannus habet.
Inde fit vt molles videant hęc sęcula reges:
Vtq; gerant pauci Martia bella Duces.
Tu caue barbaricos imiteris maxime Princeps
Dulce sit incepta fortius ille via.
Perge viros doctos celebresq; fouere Poetas:
Nomine Romanos sic superabis auos.
Precipueq; tua foueas quī laude laborant:
Et te quī toto viuere in orbe velint.
In quorū numero primas mihi vendico sedes:
Nanq; tuum calamo nomen & ore cano.
Fortem Teutonicis Federicum scribimus oris
Viuere: semideum quī bene tendat iter.
Maxima virtuti tribuat quī munera sacre:
Quī bonus Ensi ferę sit patrięq; pater.
Príncipe quo letos hēt inclyta Mysna colonos:
Horrida Düringus nec timet arma leo.
Quare Nessas vel exaudire Camœnas:
Et breue Parnasi pandere montis iter.
Et dare de viridī frondentes arbore ramos:
Carpere quos Phœbum Nyctiliūq; ferūt.
Non hęc externis cecinit vagus hospes ab oris:
Sunt hęc Iliaco carmina facta solo.
Albi Castaliam duce te desūpsimus vndam:
Tangere me docuit Wittenburga lyram.

Omne tibi dabit: quicquid mea plectra sonabūt:
Seruiet eternum nostra Thalia tibi.
Viue vale princeps & sis memor opto Poetę:
Sic mihi magnanimus dux eris vsq; ducū.
Viue tibi triplices firmissima fila sorores:
Ducant:perpetuo dux Federice vale.

RESPONSVM PRINCI
PIS.

Accipe Parnasi decerptas vertice frondes:
Texeruntq; nouem quę tibi ferta Deę.
Inter Laurigeros & sis Hermāne Poetas
Frondeb; insignis conspicuusq; sacris.

AGIT POETA GRA
TIAS.

Cesareo veteres gaudebant numine Vates
Et sacra purpureos Musa trahebat auos.
Emeruit Calabros quōdam pater Enni9 ortos:
Possidet Andinus rura paterna Maro:
Capta Pindarici manserunt vrbe nepotes:
Hetruscus Flaccum carmine laudat eques.
Carmine qd nostro coner memorare: qd Oppi
Anus in Aonia profuit arte patri.
Aurea doctiloquo cecinit qui carmina plectro:
Aurea nam quiuis munera versus habet.
Omēs quis poterit modo cōmemorare poetas?
Prēmia qui scriptis magna tulere suis.
Quisq; duces celebrat magnos vl' carmie Reges
Hinc gaudet facili quisq; Poeta duce.
Nos Aganippeos duce te Federice liquores
Haufimus & liquidas Bellerophōtis aquas

Te duce flexipedes hedere mea tempora circū:
Serpēt & laurum fert coma nostra sacram.
Iam mihi da meritas Federico soluere grates
Delphica q placido numine templa colis.
In terris regem faciant te numina Diuum:
Et latij regnum dent Federice tibi.
Mors Paradisiacam tribuat tibi sera coronā:
Teq; creet decimo Christus in orbe ducem.
Viue prius Pylij tercētum Nestoris annos:
Qz velit ad superos spiritus ire lares.
Mitis Ioannes valeat per secula longa:
Qui te fraterno vinctus amore colit.
Viuite concordēs: pereat qui fratribus oblit:
Dispereat qui non numina vestracolit.
Vos iuuenes leti: vos innupteq; puellę
Et vos matrone cum seniore canunt.
Vos tanq; Mannū Germania tota celebrat:
Sunt etiam Carlum qui rediisse volunt.
Per vos Germanis nunc viuūt Pollio terris:
Vos Mœcenates secula nostra vocant.
Vt virtus crescat fuluo non parcitis auro:
Vsq; patent Clario limina vestra choro.
O sita foelici schola Witteneburga sub axe:
Quę potis es Latij verba docere soli.
Austriacę studijs es compar sola Viennę
Vtraq; Musarum numina docta colit.
Vtraq; dat Phœbi viridem de frōde coronam:
E gremio ambarum Castalis vnda fluit.
Crescite: & in summum foelicibus vndiq; fatis
Surgite Germani bina triphoga soli.

Errat Teutonico Musas qui rure negarit
Pierios Vates Albis & Ister habent.
Aspice liuor edax Durango vertice laurum:
Inclyta quam nobis Witteneburga dedit.
Witteneburga pios Cirrheo munere Vates
Donat: Gymnasijs anteferenda tuis.
Laudibus immodicis rutilantia sidera pulsas:
Palladię Rector Petre Lupine domus.
Moribus usq; tuis regitur studiosa iuuentus:
Das pueris iusti signa probata viri.
Te superi saluum seruent Martine Polichi:
Prospera Cumęos dent tibi fata dies.
Usq; tuis faueant celestia numina votis:
Det Wolpho longos grata fenestra dies.
Ille quidem dignus vitali vescier aura:
Nam iuuenis tetrico plus sapit arte viro.
Eloquio vincit magni Demosthenis ora:
Eloquio Marci vim Ciceronis habet.
Viuite per docti foelitia membra theatri:
Que fouet in molli docta Minerva sinu.
Vos puto Doctores vos egregiosq; Magistros
Qui mihi per Sophie rura dedistis iter.
Vestras perpetuo cantabo carmine laudes:
Nomina Romano pectine vestra canam.
Grates atq; tibi refero studiosa iuuentus:
Auxisti nostrum q; modo leta chorum.
Sis docilis semper rogo Witteneburgia pubes:
Hoc cupit: hoc vnū Dux Federicus auet.
Fundite tpus adest Campana falerna ministri:
Dulcia non parca Zacchara ferte manu.

Nūc bibite: Aonias & non contēnite lymphas:
Cum fortuna dabit mox meliora dabo.
Tpus & hora iubet suspēdite plectra Camęę:
Vos cum Principibus Dij tueantur Amen.
DE DIVI FEDERICI ET IOAN
nis Germani sui religione.
Aurea non tantum laudabunt secula nepotes:
Fama nec antiquos sola manebit auos.
Pierio cantu Federici nomina viuent:
Nomina Bladisona comodulanda lyra.
Fratris Ioannis non vnq; fama peribit:
Quo non in toto mitior orbe manet.
Fiet & id merito: cultores numinis ambo
Sunt quoniā: & patrię portus & aura sue
Sola nec Aethereū veneratur Gallia Christū:
Ipsa etiam diuos Sassona terra colit.
Principibus nostris non est virtute vel arte
Aut similis cultu (Zoilē crede) dei.
Quid referā doctos cantandī lege Magistros:
In gremio tutos quos fouet aula ducum.
Aspice Diuorum cantū qui numina placant:
Et superos dulci molliter ore vocant.
Aspice qui Thamyrin vincūt & Orphea cantu:
Et qui Mnemosinē Thespiadesq; nouem.
Victus Thebanā cythara qui condidit urbem
Sprętaq; Arionię gloria magna lyre.
Hij veteres vincunt cantores & cytharedos:
Hij quoq; Sirenum dulcius ore canunt.
Organa: psalterium: cytharas & plectra tacebo:
Que laudes superum nocte dieq; canunt.
F

Tanta est nostrorū prestantia tantaq; virtus
Tanta est nostrorum religioq; ducum.
EOBANVS HESSVS FRANCO
BERGIVS HERMANNO
TREBELIO NOTIANO

Poetę Laureato.

Si mihi Vlyssę viuens facundia linge
Et lepido doctus cederet ore Maro.
Si totus chorus Aonidum si totus Apollo
Cederet & quicquid casta Poësis habet.
Deficiam modo si coner describere quantum
Sit tuus in nostro pectore fixus amor
O iucunda dies quę te mihi prima videndum
Obtulit & vultus gratior hora tuos.
Est aliquid fama sacros nouisse Poetas:
At coram est oculis cernere maius opus.
Ille Thyanei inemoratur Apolloniæ ardor:
Talis & accensa mente fuisse furor.
Sublimi vt doctū residētem i culmīe Iarcham
Cerneret ignoti captus amore viri.
Antea cura deum: notus mihi Manne fuisti:
Q; manui iunctam ferret vterq; manum.
Quando tuos coram licuit mihi cernere vultus:
Casta verecundus venit in ora pudor
Tu mihi quem prefers dixisti pone pudorem
Non eget hic vlla simplicitate locus.
Fortia nanq; decent animosos pectora Vates:
Esse solent molli mollia corda viro.
Sic leo sic fortis spumans in frena Caballus:
Aurea magnanimum tollit ad astra caput

Quid: ne credideris: coram pauxilla Marone
Audebit fatuus verba ideota loqui.
Attamē hę poterint tibi persuadere Camœnę
Q; lateat vili mens animosa domo.
Sed quid plura loquar: tua me presētia dulcis
Leticia vacuum non sinit esse noua.
Te prius optabam coram q; cernere possem:
Affectus capiunt nunc mea vota suos.
Texere longa vetant fesse iam carmina vires:
Et breuis optatas denegat hora moras.
Hęc quencūq; olim te fors vaga iactat in orbē
Testentur flammæ carmina cruda meas.
Hęc olim aspitiens: quis puerilia dicas:
Munus amicicie sunt Eobane tuę.
Vite decus Patrię longos Hermanne p annos:
Det tibi longeuos grata senecta dies.
EOBANVS HESSVS HERMANNO
TREBELIO NOTIANO
POETAE LAVREATO
SVO.

Legimus: haud sordent Nessę carmina vatis:
Carmina Iudicio sepe probata meo.
Et mihi nulla tuę subeunt fastidia Musę
Et iam nostra tibi cernere scripta licet.
Scilicet Isiaco dum sint mea carmina vati
Illius Hessiaco quod solet esse chelis
Optime communis vite comes optime vates.
Immeritę causam suspicionis habes.
Sed decuit: vatem vates dum nuper amasti
Sollicitus: noster langueat ardor: eras

Dumq; adeo nostrę sepelitur littera dextrę
Non levis est menti nausea facta tuę
Hoc facit innatus calor: inuiolabilis ardor
Quo superum vates munere cura sumus.
Nil mortalis habens Musę flamma furoris
Vnde datur: pulchris viribus astra subit
Vidimus: agnouiq; libens: q̃ fidus amoris
Sis & non fictę cultor amicitię.
Attamen ingrato nimis indignaris amico:
Parce precor: telo ne feriare tuo.
Gratus erā (memini) tūc quū sine crimine vates
Colloquio vatis simplicis vsus eras
Spes tamen hęc nostro successit adultera voto
Tu quereris: possim ne prior ipse queri.
Callidus es certe. questurum preuenis: huius
Si nescis: culpe preces & autor eras.
Tempora compturus lauro longęua Ducali:
Prima nouo dixti carmina vate feres.
Fauit Apollo tibi: Vates ornate redisti
Cumq; nouo fastus discis honore nouos
Non mihi te viridi redimitum tempora lauro
Non licuit musę scripta videre tuę.
Non plaudēte nouū Cythara excepisse poetā
O nimium visa: facte superbe Claro
Scilicet hac nō sū Redimitus frōdes? Quid ergo
Non merui prisca dexteritate coli.
Ergo quid incusas in fontem criminis huius:
De quo non dubie poenituisse potes.
Nostra vt poeniteas: Musa ē sine crimine vindex
Versa feris in te fastibus arma carent.

Inunc innocuo scelus exprobrare studeto!
Lentus eram fateor: tu quoq; Lentus eras
Seu Maro: seu Thamyras: flammis seu narret
Nra satis mēti flāma pbata tuę ē. (Apollo
Precipis vt taceam. sed & inclamata tacebit
Rana prius: vatem posse tacere putas!
Vt taceam pro me sylueq; & saxa loquentur
Queq; notat medium rauca Cicada diem,
Me patrię tibi Rura tuę syluestria dicent
Vrbs vbi Nilia de boue nomen habet.
Forſitan & Nymphę circum Neſſęa vagantes
Littora: erunt testes in tua damna meę
Precipis vt taceam. vos obmutescite Musę
Pendula quid blesſę soluitis ora deę.
Quid dubitas eterne. opifex non vltime fameę
Sola in te placeat si tua barba mihi
Non coma: nō barba est tā longi causa fauoris
Non grauis & nullo Rore capillus olens.
His ego non moueor: nec vita poetica tales
Delicias luxu querit habere malo.
Carminibus moueor: stulte ceu cantibus aureę
Sirenum equoreas naue secante vias.
Hęc ppter mihi charę eras: charusq; manebis
Thrax rutilo donec stat lyra fixa polo.
Qui properans abiturus erat. properare coegit
Laturus dextrę carmina nostre tuę.
Lauriger heſſiaco vates coniuncte poetę
Mystica sic veri numina vatis ama.
Vine decus patrię: sic te cantauimus olim:
Maiori certe voce canende. vale.

EBERHARDVS VERBERIVS DAN
TISCVS HERMANNO TRE
BELIO NOTIANO POE
TAE LAVREATO
PRAECEPTORI
SVO.

Candida sydereo fulgebat Cynthia coelo
Pulchraq; purpureos Luna vehebat equos
Cum mea fulmineo reboarat ianua pulsu
Ictibus & duris insonuere fores
Mollia disuetum stupefecit corpora factum
Claraq; rugosus polluit ora timor
Quid facerem nostrę fuerat res inscia menti
Afflixit sensus anxia cura meos
At ferus immotos dum liquerat horror ocellos
Et graue dum tenero corde recessit onus
Concipio solitas animoso pectore vires
Suspendoq; meas corde repando fores
Casta recuruatıs visa est tunc musa lacertıs
Dulcia threitię tendere fila lyre
Vt stetit. in terram nitidos deiecit ocellos
Hosq; suo querulos edidit ore sonos
Lauriger Isiaca venit Notianus ab orbe
Carmina qui blandis nectit amena modis
Qui pius insulse liquit fera murmura turbe
Quodq; tulit coecum faxe a terra pecus
Barbara non potuit doctum gens ferre poetā:
Sed rabido sacrum leserat ore virum
Nemo hic diuini querebat Apollinis artes
Sed qui Corycides roderet hostis erat

Namq; erat hic stulti furialis turba popelli
Que nouit sanctis se assimulare viris.
Aurea que blandis exposcit munera verbis
Et fallit iuuenes: decipit atq; senes
Que nunq; latias didicit componere voces
Verba nec Aonijs fingere digna modis
Attamen hec colitur larualis turba per orbem
Et plus q; vates: q; superiq; potest
Nunc Musę sine honore iacent. nunc delius ipe.
Nunc alget studio casta minerva suo
Nunc tibi pro blandis: & sacro vate: camoenis
Barbariem semper rustice liuor habe.
Hec loca pierius vates & rura perosus
Noluit indignas inhabitare casas
Docta sed intardo petitur Francfordia passu
Flauus ubi liquidas Odera voluit aquas
Quaq; patet blandis aptissima prata camoenis
Quaq; virent bromij munera larga dei
Ipsa comes fueram: nec vatem Musa reliqui
Nec Phœbus: Charites: pegasidesq; nouem.
Crudam Castalijsq; sitim faciauimus vndis
Depulit obscenam laurea bacca famem
Mollibus & duros rosulis conseuimus agros
Ne premerent teneros aspera saxa pedes
Bladaq; frondiferis resonabant carmina syluis
Et reboans captos reddidit echo sonos
Aurea tunc rarıs exterrita delia monstris
Emisit valida saucia tela manu
Barbara cum doctas vidit per rura sorores
Errare. auricomō concomitante deo

Grandeuoq; senēx aderat syluanus honore
 Temporibus tremulis frondeaserta gerens
 Atq; ait o nymphę quis vos huc impulit error
 Non hic o miserę phocidis antra manent
 Dixit: & ausonides hec vētis verba relinquunt
 Nec tunc responsum que daret vlla fuit
 Desijt & querula rufus pan flare syringa
 Carmina ne docti lederet apta chor
 Et driades: fauni: satyri: nymphęq; napeę
 Conantur nostros edidicisse modos
 Et dum sic tacito lustrant vestigia passu
 Atq; omnes blandis obstupuere sonis
 Que sit Melpomene: dictans vel carmina Clío
 Inter se que sit: docta Thalía: rogant
 Altaq; ramíferas flexisse cacumina syluas
 Vidimus: & vastas obstupuisse feras
 Nunc postq̃ seuis illum deduximus oris
 Inculpat musas turpiter ecce suas
 I celer & vati mordaces excute curas
 Et releua dictis languida membra tuis
 Iussa deę perago: calamum mea dextra resumit
 Scribit & Aonijs qualiacumq; modis
 Excute conceptos e casto corde dolores
 Et fugiat musas anxía cura tuas
 Non sibi vult mestos vates cithereus Apollo
 Ingenium letum carmina leta volunt
VLRICVS HUTTENVS HER
 manno Trebelio Notiano Poetę L.
 Accipe ab Hutteno blādam Notiane salutem:
 Deę peregrinis carmina missa locis.

Tu: fati melioris: agis foelitus eum:
 In promptu est studijs vita quęta tuis.
 Dat tibi conspicuos agilis fortuna paratus:
 Sumis adoratos absq; labore cibos.
 Tu veneris dotes: lasciuęq; gaudia carpis:
 Nam fauet amplexus scēmia pulchra tuos.
 Dumq; ego quęrēdis cogor spem ponere rebus
 Vtere fortunę cōmoditate tuę.
 Nos incertus amor multo discrimine turbat:
 Tu capis in proprio gaudia plena thoro.
 Mesta peregrinas adeunt mea carmina terras:
 Tu facis in patrijs carmina blanda locis.
 Adde q̃ impastus seruilía carmina canto:
 Tu saturo placidos excipis ore modos.
 I superos donis: & grata voce saluta:
 Cui nent fatales fila secunda deę.
ANDREAS MANOVIUS CVS
LINENSIS POMERANVS:
IN CANES ISIACOS:
TREBELIVM ALLA
TRANTES
 Quid furis ah demens: quę te dementia vexat:
 Vt laceras doctos Laurigerosq; viros.
 Forsitan Alecto tinxit tua labra veneno:
 Atq; es de cœcis tu quoq; stulte viris.
 Quid celebres Musę quid cōmisere Poetę:
 Contra quos latras per sacra templa Iouis
 Desine Meonios ultra iam carpere Vates:
 Quod nescis culpas: quod fugis ipse neqs.
 Poeta vincit víperas.

EIVSDEM IN TRIUMPHVM TREBE
LII PRAECEPTORIS SVI CON

gratulatorium carmen.

Ducere conspicuos poteris Notiane triúphos:

Voceq; blandisona dicere letus Io.

Nam te foelicem foelici sydere natum:

Duxit in Aonios Calliopea choros.

Effecitq; sacrum diuino carmine Vatem:

Contulit & lauros Pieriamq; chelim.

Nūc fauor hoc viuo tribuit tū: quod modopau-

Fert post exeqas: serior horar viris. (cís

Theuthonico viuis cantaris in orbe Poeta:

O quāta est cinerū fama futura tuo.

Calliopes: natum dicit te leta Iuuentus:

Nasonemq; suum Callimachumq; vocat.

Ducere: cur letos poteris Notiane triumphos:

Voceq; blandisona dicere letus Io.

CHORVS POETARVM REI

publicę literarię: Aduersarijs.

Doctiloquos perget quicūq; laceffere Vates:

Non Vates: sed nos sentiet esse lupos.

FINIS.

MENDAE HOC LIBELLO EMACV
LANDAE HAE SVNT

B quito semipagina. j. versu duodecimo: vitia
tur nō vetiātur. deinde versu. iij. Hippomanem
non Hippomanem.

C

C. j. semipagina. ij. versu decimonono Quidue
iuuant. C. ij. semipag. j. in Epitaphio Helie
Tre. scribe Ante diem puerum cunis necat &c.
Item in versu græco ex o micron formato sigma
& lege. Christon tis gis pantonte. non tio gis.
C. iij. semipag. j. in versu. Adonico dele primū
e in dictione Hyemenge.

C. vi. semipag. ij. Et mea ne maneat.

E

E quarto semipag. j. pro Phœbe scribe Phœbe
& semipag. ij. versu decimo tertio p noni noui
versu decimo sexto Mantoa non Montoa Item
Pergama non Pargama.

E quito semipag. j. scribe Quare Nessas per-
ge exaudire Camœnas. Et sexto semipag. ij.
Sacchara per s. Si præter hos errores alij fue-
rint Candidus Lector facile illos suo Marte cor-
riget.

HOMO HOMINI LVPVS.